

Rodowód Henryka Dobrzańskiego „Hubala” kl. VII-VIII (final)

Major Wojska Polskiego Henryk Dobrzański legitymował się herbem Leliwa i przydomkiem rodowym Hubal. Herb Leliwa, który w polu czerwonym *„jest księżyc, jak na nowiu niepełny do góry rogami obrócony, w jego środku znajduje się gwiazda o sześciu graniach, na hełmie w koronie pawi ogon, w którym taki sam księżyc z gwiazdą, jak na tarczy”*. Najstarsza pieczęć herbu pochodzi z 1324 roku, a po raz pierwszy pojawiła się w źródłach w 1391 roku. W XVI wieku wśród szlachty żywa była tradycja, iż klejnot Leliwa przyniesiony był ex Rheni partibus przez Spicymierza za czasów króla Bolesława Śmiałego-Szczodrego w drugiej połowie XI wieku. Stanisław Orzechowski twierdził jednak, że geneza herbu jest polska. Wskazywał na jej słowiańską nazwę.

Rodzina Dobrzańskich wywodziła się z Dobrej w ziemi sanockiej. Jednak pierwsi szlachcice z Dobrej o tym nazwisku posiadali herb Sas. Nie można stwierdzić jednoznacznie, czy któryś z Lelewitów nabył część Dobrej i przyjął od niej nazwisko, czy też, co jest bardziej prawdopodobne, niektórzy z licznych potomków pierwszych Sasów z Dobrej, przez nieświadomość odmieniła herb z Sasa na Leliwę.

Pierwsze wzmianki o protoplastach Henryka Dobrzańskiego pochodzą z roku 1402, kiedy to król Władysław Jagiełło nadał Jerzemu, Zańkowi i Dymitrowi - braciom stryjecznym pochodzącym z Ulucza i innym ich krewnym - pole zwane Dobre w ziemi sanockiej. Ziemia była im przekazana na wieczystą własność z obowiązkiem wystawiania z niej trzech konnych zbrojnych w służbie wojskowej na zamku w Sanoku.

O Dobrzańskim herbu Leliwa informuje źródło z 1600 roku. Był to Mikołaj - kanonik krakowski. W 1677 roku wymieniany był chorąży chełmski imieniem Jan. W 1697 roku Aleksander Dobrzański podpisał z województwa sandomierskiego obiór na króla Polski Augusta II. Był on od 1704 roku dziedzicem w Zawadach.

Bezpośrednim przodkiem majora Dobrzańskiego był Michał Dobrzański, porucznik kawalerii narodowej za czasów króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Jego synem był Łukasz Dobrzański - urodzony w 1789 roku - pułkownik Wojska Polskiego. Za służbę wojskową u boku Napoleona w latach 1812-1813 otrzymał krzyż Virtuti Militari i Legię Honorową. Był on również oficerem Powstania Listopadowego. Miał syna Henryka, który ożenił się z Leonią Potocką. Z tego związku narodzili się: córka Maria, która poślubiła Kazimierza Drohojowskiego oraz syn Henryk, który ożenił się z hrabiną Marią Lubieniecką z Zameczka. Henryk i Maria Dobrzyńscy mieli syna Henryka, majora Wojska Polskiego ps „Hubal”.

Opracował
Grzegorz Piwowarczyk